

Часоветѣ, по които са отваря и затваря писалището, са опредѣлятъ чрѣзъ обявленіе отъ Предсѣдателя, което като съобщи на речепнитѣ чиновници, залепя са и на вѣшишата стая на сѫдилището за знаніето на публиката.

Чл. 62.) Съкрай сѫдебенъ записъ, документъ и пр., които са быхѫ предали отъ противнитѣ страни на писалището, забѣлѣжватъ са въ нарочно държима книга за туй, и имъ са дава квитанція отъ писара.

Чл. 63.) Писаритѣ не могѫтъ да дадѫтъ преписы, или да позволѣтъ на други лица да зематъ познаніе отъ съдържанието на предаденитѣ на писалището сѫдебни документы, записи и пр., освѣнъ на онѣзи лица за които са позволи отъ Предсѣдателя чрѣзъ негово назначение, забѣлѣжено върху прозбата, подадена отъ лицата, които непосредствено са интересуватъ, или на тѣхнитѣ сътѣжебници, въ противенъ случай зема са парична глоба нѣ по-малко отъ сто грошове нито по-много отъ хыляда, като са запазватъ и обезщетяваніята на противнитѣ страни, които сѫ быхѫ ущетили отъ туй. Въ случай на повторянье, прест҃пникътъ писарь еще са сваля и отъ службата си.

Чл. 64.) Преписытѣ, които са предаватъ отъ писара са подписватъ или подпечатватъ отъ него че сѫ съгласни съ оригиналa, и за да сѫ званични, подпечатватъ са и съ печата на сѫдилището.

Писарьтъ е отговоренъ за измѣненіето на смысла на сѫдебнитѣ записи, документы и пр., отъ които бы далъ преписъ, за което обезщетява лицата, които сѫ быхѫ ущетили.

Чл. 65.) Писарьтъ само по позволеніето на сѫдилищния Предсѣдателъ може да предаде нѣкой сѫдебенъ документъ, записъ и пр., които му са вѣрены; но и въ такъвъ случай е длѣженъ предварително да написва единообразенъ преписъ отъ тѣзи документы, и да подѣйствува да са подпише подписката или удари печата на подписаря, който го е преписалъ, еще и самъ да го подписва или подпечатва съ печата си.